

- uložit Republice Slovinsko, aby zaplatila Komisi pokutu ve výši 4 500 eur denně ode dne vyhlášení rozsudku v tomto řízení až ode dne, kdy Republika Slovinsko vykoná rozsudek ve věci C-140/14 v části, která se týká pozemku č. 115/1 obce Teharje (Bukovžlak);
- uložit Republice Slovinsko, aby Komisi zaplatila denní paušální částku 500 eur vynásobenou počtem dnů, které uplynou mezi vyhlášením rozsudku ve věci C-140/14 až do dne, kdy Republika Slovinsko vykoná uvedený rozsudek v části, která se týká pozemku č. 115/1 obce Teharje (Bukovžlak) nebo až do dne vyhlášení rozsudku v tomto řízení, přičemž se zohlední událost, která nastane jako první, a zároveň minimální paušální částku 280 000 eur;
- uložit Republice Slovinsko, aby nesla vlastní náklady řízení a nahradila náklady vynaložené Komisí.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Soudní dvůr konstatoval v rozsudku C-140/14, že skládka odpadů na pozemku č. 115/1 obce Teharje (Bukovžlak) musí být považována za protiprávní a Slovinsko nesplnilo své povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 13 a čl. 36 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a zrušení některých směrnic⁽¹⁾, čl. 5 odst. 3 písm. e) a článku 6 směrnice 1999/31/ES⁽²⁾ ve spojení s rozhodnutím Rady 2003/33/ES⁽³⁾ a článků 7 a 9, 11 a 12, jakož i příloh I až III směrnice Rady 1999/31/ES tím, že nejdříve povolila na tomto místě skládku nepovolených odpadů a poté tím, že nepřijala žádné opatření k jejich odstranění.

Republika Slovinsko sdělila Evropské komisi individuální opatření určená k výběru optimální metody odstranění odpadů a k provedení prací, kterými bude vykonán rozsudek ve věci C-140/14 v části, jež se týká pozemku č. 115/1 obce Teharje (Bukovžlak). Za tímto účelem předala Republika Slovinsko Evropské komisi plán konečného provedení sanačních opatření, k němuž dojde v období od prvního půlletí roku 2020 do 3. listopadu 2021.

Vzhledem k tomu, že lhůty stanovené v plánu nebyly dodrženy, Komise zaslala Republice Slovinsko výzvu dopisem. Republika Slovinsko ve své odpovědi na výzvu dopisem výslovně ujistila Komisi, že sanační práce budou provedeny ve lhůtě, která byla původně stanovena v plánu, ale nebylo tomu tak. Protiprávní skládka odpadů zřízená a udržovaná v rozporu s platnými unijními právními předpisy nadále existuje navzdory rozsudku Soudního dvora, v němž byla tato skutečnost zjištěna, a představuje nebezpečí pro životní prostředí a zdraví lidí. Evropská komise se tedy rozhodla podat žalobu na základě čl. 260 odst. 2 SFEU.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 98/2008 ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a zrušení některých směrnic (Úř. věst. 2008, L 312, s. 3).

⁽²⁾ Směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů (Úř. věst. 1999, L 182, s. 1).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady ze dne 19. prosince 2002, kterým se stanoví kritéria a postupy pro přijímání odpadů na skládky podle článku 16 a přílohy II směrnice 1999/31/ES (Úř. věst. 2003, L 11, s. 27).

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 8. června 2023 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesgericht Korneuburg – Rakousko) – Austrian Airlines AG v. TW

[Věc C-49/22⁽¹⁾, Austrian Airlines (Repatriační let)]

(„Řízení o předběžné otázce – Letecká doprava – Nařízení (ES) č. 261/2004 – Článek 5 odst. 1 písm. a) – Zrušení letu – Článek 8 odst. 1 – Povinnost poskytnout pomoc – Pojem „přesměrování“ – Náhrady cestujícím v letecké dopravě v případě zrušení letu – Pandemie covidu-19 – Repatriační let organizovaný členským státem v rámci konzulární pomoci – Let uskutečněný stejným provozujícím leteckým dopravcem a ve stejnou dobu jako zrušený let – Náklady, které nese cestující a které převyšují čisté náklady na tento let“)

(2023/C 261/25)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht Korneuburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Austrian Airlines AG

Žalovaný: TW

Výrok

- 1) Článek 5 odst. 1 písm. a) a čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91,

musí být vykládány v tom smyslu, že

repatriační let organizovaný členským státem v rámci konzulární pomoci v návaznosti na zrušení letu nepředstavuje „[přesměrování] za srovnatelných dopravních podmínek [...] na [...] cílové místo určení“ ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení, který musí provozující letecký dopravce nabídnout cestujícímu, jehož let byl zrušen.

- 2) Článek 8 odst. 1 nařízení č. 261/2004

musí být vykládán v tom smyslu, že

cestující, který se musel po zrušení svého zpátečního letu sám zaregistrovat na repatriační let organizovaný členským státem v rámci konzulární pomoci, a z tohoto důvodu zaplatil tomuto státu povinný příspěvek na náklady, nemá nárok na náhradu těchto nákladů ze strany provozujícího leteckého dopravce na základě tohoto nařízení.

Naproti tomu takový cestující může v řízení před vnitrostátním soudem uplatnit, že provozující letecký dopravce nesplnil ani povinnost nahradit pořizovací cenu letenky za část nebo části cesty, které nebyly uskutečněny nebo se staly nepotřebnými ve vztahu k původnímu cestovnímu plánu, ani povinnost poskytnout pomoc, včetně své informační povinnosti podle čl. 8 odst. 1 uvedeného nařízení, a to za účelem získání náhrady škody od tohoto provozujícího leteckého dopravce. Taková náhrada však musí být omezena na to, co se s ohledem na okolnosti každého konkrétního případu jeví jako nezbytné, vhodné a přiměřené k vynahrazení selhání uvedeného provozujícího leteckého dopravce.

(¹) Úř. věst. C 191, 10.5.2022.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 8. června 2023 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Španělsko) – Prestige and Limousine, SL v. Área Metropolitana de Barcelona, Asociación Nacional del Taxi (Antaxi), Asociación Profesional Elite Taxi, Sindicat del Taxi de Catalunya (STAC), Tapoca VTC1 SL, Agrupació Taxis Companys

(Věc C-50/21 (¹), Prestige and Limousine)

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 49 SFEU – Článek 107 odst. 1 SFEU – Služba pronájmu osobních vozidel s řidičem – Povolovací režim, který zahrnuje kromě povolení k poskytování městských a meziměstských přepravních služeb na celém území státu vydání druhé licence na poskytování městských přepravních služeb v metropolitní oblasti – Omezení počtu licencí na služby pronájmu vozidel s řidičem na jednu třicetinu licencí na taxislužbu“)

(2023/C 261/26)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña